

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Lenky Havlíčkové a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobců: a) J. B., narozena X,
b) J. B., narozen X
oba bytem X,

proti

žalovanému: Zeměměřický a katastrální inspektorát v Liberci,
sídlem Rumjancevova 149/10, 460 01 Liberec,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 9. 2022, č. j. ZKI LI-O-14/533/2022-8,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci podali v zákonem stanovené lhůtě žalobu, kterou na základě výzvy soudu k odstranění vad podání doplnili, a která směřovala proti rozhodnutí žalovaného Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Liberci ze dne 21. 9. 2022, č. j. ZKI LI-O-14/533/2022-8 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo rozhodnuto o jejich odvolání proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrálního pracoviště Děčín, (dále jen „katastrální úřad“) ze dne 7. 7. 2022, č. j. OR-199/2022-502-12 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím katastrální úřad rozhodl, že se nevyhovuje nesouhlasu žalobců s neprovedením opravy chyby v katastrálním operátu pro k. ú. X, týkající se výměry pozemku parc. č. st. XA a pozemku parc. č. XB. Napadeným Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

rozhodnutím změnil žalovaný výrok prvostupňového rozhodnutí tak, že jej nahradil zněním: „Nesouhlasu J. B. a J. B. s neprovedením opravy ze dne 25. 7. 2022, se nevyhovuje, neboť se nejedná o chybu v katastrálním operátu podle ustanovení § 36 katastrálního zákona.“ Žalobci se žalobou domáhali změny napadeného rozhodnutí, v jejímž důsledku by bylo jejich nesouhlasu s neprovedením opravy vyhověno. Takovou formu rozhodnutí však zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) neumožňuje. Vzhledem ke kasačnímu charakteru správního soudnictví lze totiž rozsudkem žalobu buď zamítnout nebo napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému správnímu orgánu k dalšímu řízení nebo vyslovit jeho nicotnost. S ohledem na podstatu správních žalob, kdy žalobci nesouhlasí se závěry správních orgánů vyjádřenými v jejich rozhodnutích, a s ohledem na obsah předmětné žaloby, vycházel soud z toho, že účelem podané žaloby je zrušení napadeného rozhodnutí.

Žaloba

2. V žalobě žalobci nejprve vysvětlili důvody, které je vedli k podání žaloby, aniž předtím řádně využili institutu námitek proti obsahu obnoveného katastrálního operátu dle § 45 odst. 3 zákona č. 256/2013 Sb., katastrální zákon, (dále jen „katastrální zákon“). Nesouhlasili s tvrzením žalovaného, že v důsledku obnoveného digitalizovaného katastru nedošlo ke změně hranic, neboť původní výměra jejich pozemku parc. č. XA měla výměru 155 m², a to již od roku 1843, a nyní je tento pozemek evidován v rozloze 237 m². K tomuto novému vyměření pozemku parc. č. st. XA došlo v důsledku zaměření a připojení části pozemku (dále v textu tohoto rozsudku označované též jako „předmětná část parcely“) tzv. slučkou (pozn. soudu: mapová značka ve tvaru písmene „s“ zdůrazňující, že útvary po obou stranách této čáry spolu tvoří jednu parcelu), přičemž žalobci s připojením této části pozemku k pozemku parc. č. st. XA nesouhlasí a v minulosti k vyznačení této slučky pomocí písmena „s“ došlo omylem.
3. Žalobci dále polemizovali s vysvětlením žalovaného ve vztahu k pojmu „omyl“ a sdělili své úvahy týkající se označení značky „s“ v mapách a indikačních skicách tak, že se dle jejich názoru nejedná o značku „s“ označující slučku, ale ve skutečnosti se jedná o červeně zakreslené písmeno „W“, což má ve spojení se zakreslením malého stroměčku v mapě ke stabilnímu katastru dle žalobců znamenat, že předmětná část pozemku nikdy nebyla součástí pozemku parc. č. st. XA, ale byla vždy vedena jako pastvina nebo zahrada.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, neboť se v daném případě nejednalo o chybu v katastrálním operátu podle § 36 katastrálního zákona. Rozhodnutí, jímž nebyly údaje katastru změněny, tudíž bylo správné. Žalovaný zdůraznil, že vzhledem k principům mapování, kdy se zaměří v terénu vyšetřený průběh hranice, nebude a ani nemůže být nový stav hranic v katastrální mapě po obnově katastrálního operátu novým mapováním vždy totožný s předchozím operátem, který má nahradit, a tedy i výměry, protože jsou počítány přesnějším způsobem ze souřadnic zaměřených podrobných bodů, mohou být odlišné. Takové odlišnosti mezi původní grafickou mapou a novou číselnou mapou (digitální katastrální mapou) nelze bez dalšího považovat za chybu vzniklou zřejmým omylem při obnově katastru ve smyslu § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Z § 51 katastrálního zákona přitom vyplývá, že výměra parcely není závazným údajem katastru nemovitostí.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

5. Pokud se žalobci v žalobě snaží dokázat, že pracovník vyhotovující pozemkovou mapu v roce 1925 do ní omylem zapsal slučku, pak žalovaný s odkazem na ustanovení § 36 odst. 1 katastrálního zákona a za použití rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 43/2012-55 konstatoval, že nelze opravovat chyby, které vznikly v historických evidencích, jež tvoří katastrální operát. Případnou chybu, vzniklou při vedení veřejných knih, pozemkového katastru či jednotné evidence půdy, proto nelze napravit postupem podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť všichni účastníci s tímto postupem vyslovili souhlas.
7. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu, dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 22. 6. 2017 byl v obci X sepsán Soupis nemovitostí č. X o zjišťování průběhu hranic pro obnovu katastrálního operátu podle § 47 a 51 vyhl. č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), a to za účasti vlastníků nemovitostí (i žalobce) a komise. V soupisu je uvedeno, že průběh hranic, obvody budov, ostatní předměty obsahu katastrální mapy a údaje souboru popisných informací katastru nemovitostí byly zjištěny v rozsahu zakresleném v náčrtu, který je součástí protokolu. U budovy čp. X na pozemku parc. č. st. XA je uvedena poznámka – změna vnitřní kresby. V protokole je dále uvedeno, že všechny vlastnické hranice byly vyšetřeny a shledány jako nesporné s výjimkou těch, o nichž je to v soupisu nemovitostí výslovně uvedeno. Součástí soupisu byl náčrt zjišťování hranic č. X, i v digitální podobě, na němž je slučková čára zakreslena.
10. Žalobci podali u katastrálního úřadu dne 25. 4. 2022 žádost o opravu údajů v obnoveném katastrálním operátu novým mapováním v k. ú. X. Požadovali v ní návrat stavu výměr mj. stavební parcely č. XA, tj. z 237 m² na 155 m², což má být přesná plocha domu a zbourané stodoly. K žádosti připojili snímek z pozemkové knihy.
11. Katastrální úřad listinou ze dne 17. 5. 2022 oznámil žalobcům, že neprovedl požadované opravy, neboť neshledal žádost důvodnou. Po přezkoumání katastrálního operátu a výsledků obnovy katastrálního operátu dospěl totiž k závěru, že ke změně výměry pozemku parc. č. st. XA došlo v důsledku zpřesnění novým výpočtem při obnově katastrálního operátu - z porovnání zobrazení hranice parcely v mapě katastru nemovitostí před a po obnově katastrálního operátu je zřejmé, že po novém geometrickém a polohovém určení se vlastnická hranice nezměnila, ale pouze zpřesnila. Katastrální úřad dále uvedl, že při

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

přešetření zjistil, že hranice pozemku parc. č. st. XA byla při zjišťování průběhu hranic řádně vyšetřena komisí za účasti žalobce dne 22. 6. 2017. Komise žalobcem ukázané body řádně označila barvou. Žalobce byl během pochůzky v terénu komisí obeznámen s informacemi týkajícími se důvodů pro obnovu katastrálního operátu, informacemi o postupu obnovy, o námitkovém řízení a dalšími informacemi souvisejícími s činnostmi při obnově katastrálního operátu novým mapováním, včetně upozornění, že výměra každé dotčené parcely bude zpřesněna. Katastrální úřad uvedl, že porovnal náčrt zjišťování hranic č. X se soupisem nemovitostí č. X a shledal, že oba dokumenty korespondují se stavem, s nímž žalobce při zjišťování průběhu hranic souhlasil a výsledná mapa odpovídá výsledku šetření při zjišťování průběhu hranic v terénu. K tvrzení žalobce v žádosti, že pruh zahrady připojený k pozemku parc. č. st. XA byl veden už ve stabilním katastru jako zahrada, pak katastrální úřad uvedl, že toto tvrzení neodpovídá skutečnosti, neboť i na snímku předloženém žalobci k žádosti je zakreslena tzv. „slučka“, tj. zmíněný pruh byl součástí pozemku parc. č. st. XA.

12. Žalobci podali v zákonné lhůtě nesouhlas s tím, že se nejedná o chybu, neboť pokud bylo odmítnutí žádosti odůvodněno zakreslením „slučky“, pak žalobci zpochybnili její existenci. Žalobce se domníval, že označení „s“ je označení stavby. Když zjistil, že tomu tak není, je přesvědčen, že „s“ do mapy označil nějaký horlivec v roce 1925, nebo že jde o chybu v popisu. Slučka nepatří do mapy stabilního katastru, ale do pozemkové mapy, která vstoupila v platnost o 82 let později. Správní spis obsahuje vysvětlení pracovníka katastrálního úřadu, zaslané žalobci mailem, v němž vysvětluje pojem „slučka neboli „slučková čára“ tak, že jde o hranici vedenou uvnitř jedné parcely. Odděluje například zastavěnou část stavební parcely od nezastavěné části stavební parcely. V digitální mapě se zobrazuje tenčí žlutou čarou, v starých mapách malým „s“ vedeným přes tuto čáru. Přesně taková slučková čára (vnitřní hranice) je i na snímku zaslaném k opravě chyby na pozemku parc. č. st. XA (pozn. soudu: v mailu je uvedeno nesprávně XC).
13. Oznámením, doručeným žalobcům dne 15. 6. 2022, zahájil katastrální úřad správní řízení ve věci opravy chyby v katastrálním operátu, resp. s opravou výměry pozemku parc. č. st. XA, seznámil žalobce s jejich právy v řízení a upozornil je na možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí ve věci ve lhůtě 15 dnů od doručení oznámení. Dne 7. 7. 2022 vydal katastrální úřad pod č. j. OR-199/2022-502-12 prvostupňové rozhodnutí, jímž nesouhlasu s neprovedením opravy nevyhověl s odůvodněním, že výměra pozemků byla určena na základě obnovy katastrálního operátu novým mapováním a výsledný elaborát zcela odpovídá podkladům zjišťování průběhu hranic v terénu ze dne 22. 6. 2017, odsouhlaseným vlastníkem, tudíž se nejedná o chybu v evidenci katastru nemovitostí.
14. Proti prvostupňovému rozhodnutí podali žalobci odvolání, v němž namítali, že žalobce podepsal náčrt při soupisu nemovitostí v podstatě z donucení, neboť nechtěl narušovat postup prací a vyměřování pozemků v okolí. K označení slučky uvedli, že po natočení mapy nevznikne písmeno „s“, ale stromeček, což znamená, že tam vždy byla zahrada (cit.: „*Ve zvětšené mapě ke Stabilnímu katastru vynikly detaily, a to přispělo k vyřešení případu. Přitom řešení je velmi jednoduché. Stačí kopii otočit ve směru hodinových ručiček. Místo „Slučky“ s objeví kresba malého stromku, která je v normální poloze téměř neviditelná, protože korunku maskuje číslo stavební parcely č. XA. Vyobrazení stromečku dokazuje, že sporná část pozemků byla už tehdy zahrada a správný výpočet výměry stp XA je 155 m²“).*
15. Podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona opraví katastrální úřad na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu chybné údaje katastru, které vznikly a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru nebo b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcích právním předpisem.

16. Přestože žalobci namítali chybu v uvedení výměry pozemku parc. č. st. XA, a to pro její rozšíření oproti původním údajům v katastru nemovitostí, nevznášeli žádné pochybnosti týkající se přesnosti měření a výpočtu parcel. Správní orgány proto posuzovaly správně požadavek žalobců na vyznačení změny rozlohy pozemku parc. č. st. XA jako návrh na provedení opravy údajů v katastru podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Důvodem nesouhlasu žalobců se začleněním předmětné části pozemku k pozemku parc. č. st. XA bylo nejprve jejich přesvědčení, že tzv. slučka byla do historických map zaznamenána omylem. Později přišli s tvrzením, jímž zpochybňovali význam použité značky „s“ a smysl jejího znázornění. Soud se zcela ztotožňuje se závěry správních orgánů obou stupňů, že v daném případě nelze vyhovět nesouhlasu žalobců s neprovedením opravy. Domnívají-li se žalobci, že byl katastrálnímu úřadu v projednávaném případě dán zákonný prostor pro provedení opravy údajů v katastru dle jejich požadavku, pak se mýlí.
17. Jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí (a tuto skutečnost žalobci nerozporují) sporná značka „s“ umístěná v mapách na čáře dělící pozemek parc. č. st. XA a předmětnou část pozemku byla zaznamenána již jak do mapy pozemkové knihy (v nich byly nemovitosti evidované v období první republiky až do přijetí občanského zákoníku, tj. zákona č. 141/1950 Sb.), tak do indikační skici (jakožto jednoho z produktů mapování stabilního katastru, vznikajícího ve 20. až 70. letech 19. století současně s podrobným měřením). Snímky mapy pozemkové knihy i indikační skici, zachycují pozemky ve vlastnictví žalobců, přičemž oba jsou zobrazeny na str. 9 napadeného rozhodnutí. V indikační skici je zjevné barevné rozlišení vyznačených čísel i pozemků. Číslo parcely XA je zapsáno černou barvou. Touto barvou byla zapisována čísla stavebních parcel. Uvnitř parcely je červeně vyznačeno číslo X (takto se zaznamenávala domovní čísla). Mezi parcelou č. XA a předmětnou částí parcely je vedena černá čára, přičemž v předmětné části parcely není žádné označení, pouze do ní zasahuje část červeně vyznačené sporné značky „s“, jakožto spojnice s parcelou č. XA. Ani parcela č. XA ani část předmětné parcely není zobrazena (na rozdíl od okolních pozemků) některým z odstínů zelené barvy, jimiž byly znázorňovány zahrady, louky a pastviny. Je tedy evidentní, že historicky část předmětného pozemku neměla v mapách evidovaný charakter louky či pastviny, jak tvrdí žalobci. Natáčení mapy jakýmkoliv směrem za účelem získání dojmu, že je na indikační skici uvedeno písmeno W (mající znamenat, že v minulosti byla předmětná část parcely loukou, tedy německy Wiese), nemůže být přesvědčivým důkazem o tom, že předmětná část pozemku nesdílela stejný osud jako parcela č. XA, tedy nebyla parcelou stavební, a tudíž nemohly být k sobě sloučeny. Navíc zkratky označující druh pozemku byly zapisovány barvou černou, a v tomto případě se jedná o zápis (jak konečně uvádí i žalobci) barvou červenou. Přes veškerou snahu zůstalo žalobci tvrzené vyznačení stromečku na mapě, jehož vyznačení mělo symbolizovat, že předmětná část pozemku není stavební parcelou, soudu skryto.
18. S ohledem na výše uvedené vycházel soud při svém rozhodnutí ze zjištění, že značka, zakreslená již v historických mapách na čáře mezi pozemkem parc. č. st. XA a předmětnou částí parcely a zasahující do plochy obou částí parcely je skutečně písmenem „s“, tedy mapovou značkou znázorňující, že pozemky po obou stranách této čáry spolu tvoří jednu parcelu. Námitku žalobců, že předmětná část parcely byla v minulosti v historických mapách zaevidována jako jiný druh parcely (především ne stavební), tak shledal soud nedůvodnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

19. Dále se soud zabýval námitkou žalobců, že značka „s“ byla do mapy v roce 1925 zaznamenána omylem (horlivostí úředníka), a protože jde o omyl v jednání, lze jej odstranit opravou za použití § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Ani tomuto názoru žalobců nelze přisvědčit.
20. Výkladem a rozsahem použití institutu opravy chyb v katastrálním operátu se ve svých rozhodnutích opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud. V rozsudku ze dne 24. 4. 2013, č. j. 7 As 131/2012-32, publ. pod č. 2902/2013 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud konstatoval, že *„řízení o opravě chyb v katastrálním operátu ... slouží k uvedení údajů katastru do souladu s listinami založenými ve sbírce listin. Opravou má být pouze dosaženo souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji. Katastrální úřad tak posuzuje toliko soulad zakreslení hranice v katastrální mapě s podklady, které má k dispozici.“* V rozsudku ze dne 12. 5. 2016, č. j. 6 As 166/2015-29, Nejvyšší správní soud upřesnil, že *„katastrální úřad je oprávněn (a povinen) opravit pouze takové údaje v katastru, které jsou chybné v důsledku zřejmého omylu. Musí zde tedy existovat rozpor mezi údaji katastru a listinami založenými ve sbírce listin. Zápis v katastru je podmíněn jednak existencí listiny, jednak tím, že tato listina má určitý obsah, ze kterého vyplývá závěr o existenci či neexistenci určitých práv nebo povinností vztahujících se k nemovitosti.“*
21. Těmito omezeními se žalovaný při posuzování odvolání žalobců zjevně řídil, když na str. 7 za aplikace zcela přílehlavé judikatury (rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 9. 2012, č. j. 1 As 43/2012-55) vyložil, k jakému účelu slouží institut opravy chyby v katastrálním operátu a za jakých okolností je možné jej použít. Historickým exkurzem do úpravy evidence právních vztahů k nemovitostem vysvětlil existenci diskontinuity mezi veřejnými knihami, pozemkovým katastrem a jednotnou evidencí půdy na straně jedné a katastrem nemovitostí na straně druhé a zdůraznil, že pokud ustanovení § 36 odst. 1 katastrálního zákona výslovně hovoří pouze o chybách vzniklých při vedení a obnově katastru, nelze podle tohoto ustanovení opravovat chyby, které vznikly v historických evidencích. S tímto závěrem se soud zcela ztotožňuje a doplňuje, že pokud skutečně došlo k omylu či chybě při vyznačení mapové značky „s“ již na mapě, která byla součástí pozemkové knihy, nelze takovou chybu napravit postupem podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona.
22. V situaci, kdy žalobci požadují, aby došlo k opravě „chyby“, v jejímž důsledku by se stali vlastníky pozemku parc. č. st. XA o rozloze 155 m², ačkoli po obnově katastrálního operátu novým mapováním má tento pozemek rozlohu 237 m², přičemž právě předmětná část parcely má dle žalobců výměru cca 80 m², může se jevit požadavek žalobců na evidenční zmenšení jejich majetku poněkud zářejícím. Prakticky žádný z dalších pozemků, jichž jsou žalobci vlastníky totiž nebyl na úkor parcely č. XA zmenšen. Navíc nelze přehlédnout, že žalobce byl osobně přítomen při zjišťování hranice pozemků komisí pro zjišťování hranic a žádné námitky k jejich zaměření neuplatňoval.
23. Lze tedy shrnout, že značka, vyznačená na hranici pozemku parc. č. st. XA a předmětné části parcely již na indikační skice stabilního katastru, je slučkou spojující předmětnou část parcely a pozemek parc. č. st. XA, jehož výměra v důsledku toho činí 237 m². Byla-li skutečně tato slučka zaznamenána ve 20. letech 20. století v mapě omylem, pak tento omyl nelze napravit postupem podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Závěry správních orgánů obou stupňů, že nelze nesouhlasu žalobců s neprovedením opravy vyhovět, neboť se nejedná o chybu v katastrálním operátu podle ustanovení § 36 katastrálního zákona, jsou správné a stejně tak správná a v souladu se zákonem jsou jejich rozhodnutí. Soud proto shledal žalobu v mezích uplatněných žalobních bodů nedůvodnou a podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

24. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobci neměli ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 20. února 2024

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.